

vilde det vise, at man paa begge Sider gjorde Noget, og det var dog muligt, at man der vilde finde Flertallet paa sin Plads, thi naar der er Spørgsmaal om saadanne Ting, og andre Spørgsmaal ikke præjudiceres derved, saa har det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen) Ret i, at da har Folkethingets Flertal ved mange Leiligheder gjerne villet gaa til den yderste Grændse af Smødekommen for at stille de Klasser i Samfundet, der staa i Forbindelse med Staten, saa taalelig, som vi efter vore smaa Forhold ere i Stand til at gjøre det. Jeg skal nemlig med Hensyn til den Bevilling, der efter Flertallets Forslag foreslaas ekstraordinært i Nar, bemærke, at medens der i Gjennemsnit i de to foregaaende Nar til begge Ministerier, Krigs- og Marineministeriet, har været 1,022,000 Kr., vil der i Nar, naar man gaar ind paa Flertallets Forslag, være 1,210,000 Kr., altsaa 188,000 Kr. mere end Gjennemsnittet i de 2 foregaaende Nar. Jeg tror altsaa, at Flertallet i Almindelighed taget kan være sin Stilling bekendt, selv om der kan være enkelte Punkter, som man gjerne vilde have med. Man maa ikke glemme, at en Bevilling af 94,000 Kr. i dette Dieblit egentlig vil være en Bevilling af et langt, langt større Beløb, og jeg tror, at denne store Foranstaltning, Spørgsmaalet om, i hvilken Udstrækning man skal paatage sig Forpligtelser til at staffe Boliger til Underklasserne, maa staa i nødvendig Sammenhæng med Overveielser af Indvarteringsforholdene og Indvarteringsloven overhovedet; jeg kan ikke komme bort derfra. Der blev fremsat nogle Bemærkninger af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes); de skulle, for saa vidt de vedkomme Udvalget, blive tagne i Betragtning. Jeg skal imidlertid bemærke til det ærede Medlem, at det Forhold, han nærmest berørte med Hensyn til Proviantgaarden, har allerede været under Behandling i Finantsudvalget. Saameget lettere kan man derfor fortsætte en Overveielse deraf, for saa vidt der skulde være Grund til allerede i Nar at gjøre Noget i den af ham antydede Retning. For saa vidt der er enkelte Bemærkninger i Betænkningen, der ikke ere blevene berørte af mig og heller ikke af den meget ærede Krigsminister, antager jeg, man tør gaa ud fra, at disse Bemærkninger, for saa vidt de indeholde Henstillinger og delige, ere billige af den meget ærede Minister.

Seavenius: Jeg skal ikke opholde mig ved den ærede Ordførers Klage over, at der fra Mindretallets Side skulde være brugt mere eller

mindre stærke Udtryk. Det er meget muligt, at man paa et eller andet Sted kan komme til at bruge stærkere Udtryk, end det er absolut nødvendigt, men det faar man finde sig i paa begge Sider. Naar imidlertid den ærede Ordfører mener, at det dog er for strengt overfor Flertallet at sige, at Flertallet vil straffe Underofficererne, fordi det i andre Henseender ikke kan faae sin Mening igjennem, saa kan det jo gjerne være, at man just ikke strengt kan hævde dette Udtryk's Berettigelse, men Sandheden bliver dog alligevel den, at Flertallet, paa Grund af, at det ikke i dette Dieblit, og maasse just heller ikke i den nærmeste Fremtid, kan faae gjennemført sine Fordringer i Retninger, der ikke staa i nogen Forbindelse med Spørgsmaalet, om der skal gives Underofficererne Boliger i Statens Bygninger eller ikke, lader det gaa ud over Underofficererne — det er Sandheden. Nu er det lige saa vist sandt, at er der nogen Klasse af Statens Bestillingsmænd, som i Dieblittet er uheldig stillet, og som der kunde være Grund til at tage noget human Hensyn til, saa er det just de gifte Underofficerer, og specielt dem, der ere garnisonerede her i Kjøbenhavn, og det vil kun lidet nytte dem, at det ærede Flertal udtaler sine gode Ønsker for dem og sin gode Villie til engang i Fremtiden at gjøre Noget for dem, naar det, der kunde gjøres nu, negtes dem, og det er det, som det ærede Flertal vil.

Krigsministeren (Gaffner): Det var jo ret heldigt, at jeg fremkom med den Anse mod Krigsbestyrelsen med Hensyn til Søforterne, som jeg maatte indrømme, at der kunde reises, da den ellers var fremkommet fra den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører mente, at, naar man saa længe havde undladt at træffe Foranstaltning til at afhjælpe de Mangler, hvis Tilstedeværelse Erfaringen fra 1870 havde godtgjort, saa laa det nær at antage, at Forslaget egentlig var fremkommet for at modarbejde — det maatte jo være Meningens — Overgangen af Søforterne til Marinen. Jeg kan forsikre den ærede Ordfører, at dette ingenlunde er Tilfældet. Jeg indrømmer villig, at det er en Feil, at man ikke tidligere er fremkommen med Forslag i den Retning, men det er først kommet ret tydeligt frem, hvor nødvendig denne Foranstaltning var, ved de kombinerede Øvelser, der i afvigte Østeraar bleve foretagne imellem Flaaden og Søforterne, og da Krigsbestyrelsens Opmærksomhed atter blev henledet derpaa, saa greb den Leiligheden til at søge ved Finantslovsforslaget for næste Finantsaar at af-